

Kære Anton. Som formand for Kunstnere For Fred, er det mig en stor glæde og ære at skulle overrække vores lille fredspris, til netop dig!

I vores formålsparagraf står der, at vi støtter arbejdet for fred og nedrustning, beskyttelse af miljøet, internationalt solidaritet og samarbejde mellem mennesker, og hvis der er nogle, der har kæmpet for netop dette, er det dig. Vi var da også helt enige i vores bestyrelse om, at du skulle have vores pris og fredsdue i år.

Du har været murer og tillidsmand og som sådan kæmpet for rettigheder og ordentlige arbejdsforhold i over 40 år. Du medstifter af Kommunistisk Parti i Danmark, redaktør af tidsskriftet Antifascistisk Forum, og som søn af en modstandsmand – formand for Horserød Stutthof Foreningen. Og så er du forfatter til det store værk om terrorisme og modstandskamp fra 1933 –2014 med titlen **Byd Magten Trods** med undertitlen **Når uret bliver til ret er modstand en pligt**. Så du er altså også forfatter, og jeg må sige, jeg synes du skriver virkelig godt! Man kan mærke din retfærdige harme over uretten, og dine ord vækker til oprør! Du er fuld berettiget til at melde dig ind i Kunstnere For Fred !...

*"Formålet med bogen er at kaste lys over efterretnings- tjenesternes og regeringernes lyssky virksomhed, som i sidste ende fører til politistaten,"* skriver du i forordet. Altså en kamp for demokratiet. Intet kan være mere ærværdigt og smukt. Vi kæmper den selv i forskellige afdelinger af freds- og truth-bevægelserne hver eneste dag. Men det er som bekendt ikke alle, der synes om det, vi laver! Absolut ikke, og det har du oplevet mere end end nogle af os, for du blev dømt! Du har en

plettet straffeattest for at kæmpe for retfærdighed, lige som vores forrige prismodtager, Anders Koustrup Kærgaard har det. Og begge domme er så hamrende urimelige at man kun kan blive rasende og harm. Jeg har læst din formidable forsvarstale, den kunne ingen juraprofessor have skrevet bedre.

Alligevel blev du som formand for Horserød–Stutthof–foreningen idømt to måneders fængsel for terror! Terroren bestod i at støtte PFLP (Folkefronten til Palæstinas Befrielse) og FARC, (Colombias revolutionære oprørsgruppe). I støttede de svage mod de stærke, det er altså strafbart! Statsadvokaten og justitsministeren mente: *Du var til fare for rigets sikkerhed* og anklageren hævdede: *Du havde ond hensigt*. Det var en skændsel og vi kan ikke være mere uenige. Vi synes, det er nogle helt andre, der udøver terror og har onde hensigter. Dem der smider bomber og ødelægger huse, veje og hospitaler og slår folk, der er indespærret på et lille bitte landområde, ihjel. Dem, der bruger hvidt fosfor – som brænder sig ind i huden og ikke kan slukkes med vand,– dem, der bruger dette hæslige våben mod små børn, der leger på en strand, de er onde og modbydelige! De burde dømmes af verdenssamfundet! Men de går fri!

At gøre det strafbart at være solidarisk med det undertrykte colombianske eller mishandlede palæstinensiske folk er oprørende, og det er svært at forstå, at det virkelig var i Danmark, den dom faldt. Det var en fascistisk dom. Terrorloven bør laves om!

Jeg var selv i hele marts måned i år på Vestbredden i en flygtningelejr i Jenin. Jeg var der sammen med en veninde for at lære børnene lidt engelsk og for at vise dem, at de ikke er glemt. Men det, jeg gjorde, var forbudt og jeg var rystende angst for, at min computer og mine videooptagelser skulle blive beslaglagt, og

for, jeg skulle blive tilbageholdt og krydsforhørt i lufthavnen i Tel Aviv. For man må jo ikke filme og dokumentere den åbenlyse undertrykkelse og fornedrelse. Man må ikke lave interviews med folk, der fortæller, hvordan selv små børn bliver tortureret i Israels fængsler, man må ikke filme de bestandigt voksende bosættelser bevogtet med sværtbevæbnede vagter. Man må ikke vise verden, hvem der er de egentlige terrorister. Man må ikke fortælle om palæstinenserens daglige kamp for et værdigt liv. Og jeg ved, at du er enig i, at det skal vi, og derfor fortæller jeg det her. Jeg ved også, at du mener, at vi skal boykotte Israel. Jeg synes også at vi skal boykotte alle de aviser, der holder hånden over det såkaldte forjættede land. Så er der i midlertid ikke mange aviser eller nyhedskanaler tilbage....

Der er i det hele taget ikke mange medier, der kæmper for det samme som du gør. Der er ikke mange, der virkeligt ærligt beskriver undertrykkelsen, udbytningen, uligheden og uværdigheden. Men du opfordrer alle til at være med, for er man passiv, er man medansvarlig for uretten.

Du vil vække folk, der er hjernevaskede af løgnagtige massemedier. En tidligere chefredaktør for Frankfurter Allgemein, Udo Ulfkotte, har afsløret, at alle vestens fremtrædende journalister er bestukket til at skrive og sige, hvad CIA vil have. CIA betaler millioner af dollars for at få deres vinkel på historierne. Skriver man anderledes, ryger man bare ud. Så det er os, der må sige sandheden. Den er, som du skriver i sidste nummer af Antifascistisk Forum: at man forbereder den totale krig. Våbenkapløbet er i gang. Man har omringet Rusland med NATO-tropper og missilramper. En oprustning, der meget nemt kan ende med vores allesammens udslettelse og som kun er til

gavn for det militærindustrielle kompleks. Lige det Kennedy advarede om i sin sidste, store tale som kostede ham livet. Men lige fra mordet på Kennedy har man forsøgt at lukke munden på alle, der ikke tror på det, de forsøger at bilde os ind, ved at kalde os konspirationstosser. Det er et CIA-udtryk. Ja, de ved skam, hvad de taler om. Den næste idiot i Det Hvide Hus – og det bliver en idiot, for der er kun to binde gale idioter opstillet, – han eller hun kan give ordre til at trykke på en knap og udslette det hele, angiveligt for at kæmpe for frihed. Det er løgn. Det er ikke USA, der kæmper for en bedre verden. Det er os, – det er dig, der gør det, og heldig vis bliver vi flere og flere. Så der er håb, for folk *er* ved at vågne op over hele verden, takket være sådan nogle som dig, der byder magten trods.

Når et stykke kød ikke er til at tykke, siger man at bøffen er sej. Det er ikke ment som en kompliment til hverken slagteren eller til kokken. Men i vores tider bliver udtrykket som bekendt brugt som en stor kompliment. Og Anton, – vi synes altså, du er sej og derfor skal du have vores pris. Den er ikke så stor, som den Bob Dylan får, men vi håber, den rækker til en skøn bøf, der ikke er sej og nogle gode flasker eller hvad I nu har lyst til. Så stort tillykke herfra og en dybtfølt tak for din livslange kamp mod uretten.